

kaj malo ali nikakoršnega prida. Mladost se mora v šoli pripravljati za to, za kar je namenjena, t. j. za vsakdanje potrebe sedanjih in prihodnjih časov, posebno pa za prevažne namene vsega dušnega življenja. Šola mora učence tako daleč peljati po poti v življenje, da morejo potem že sami dalje potovati. Marsikteremu učencu bolj koristi, če se mu pot pokaže, da že post. kako knjigo samosvojno razumé, kakor pa, če bi se mu zabilo v glavo še toliko samotnih vednost. Zatoraj je pa pred vsem drugim treba, da učitelj pri učencih vedno budí ljubezen do uka in jo zvesto ohranjuje do zadnjega učnega časa. Zraven pa naj tudi učencem vtisne v glavo zlato vodilo, ki pravi, da se človek nikoli ne izučí, in da vse naše življenje ni nič drugega kot vedna šola in preskušnja. P.

Telesno kaznovanje.

(Konec.)

Da skušeni pedagogi tudi drugod, zlasti pa po Nemškem tudi tako mislijo, hočemo sedaj v kratkem viditi. Lahko bi namreč to, kar sem zapisal, dokazal iz vsakdanje skušnje in z besedami sv. pisma; v poterjenje tega bi tudi lahko postavil, kar so visoko učeni in sveti možje od tega govorili ali pisali, — navedem pa le nekatere besede naj veljavnejših pedagogov izmed nekatoličanov, ki so to tako lepo izrazili.

Ne dá se tajiti, pravi Erih, da je odgojenje upirajoče se na ljubezen v resnici le edino pravo; ravno tako resnično je pa tudi, da se z ljubeznijo ne shaja povsod. Če se more shajati pri otrocih, ki so mehkega ali občutljivega serca z ljubeznjivim prizanašanjem ali z žalostnim pogledom, ali pa z resno besedo, se pa vendar ne shaja pri tropi živih, serčnih in krepkih dečkov. Ljubezen se jim poslednjič vidi kot ženskega slabost. Strahovanje v šoli le velja, če je krepko. Mladi človek mora spoznati in čutiti, da ga možje odgajajo, in da se more vdati krepki roki, ki ima vajete v rokah.

Niemayer v svojih vodilih od odgojenja govori: „V šoli, kjer se snide cela tropa nevednih in lahkomišljenih otročajeve, večkrat spridenih po domači odreji, različnih med sabo po temperamentu, pri kterih se prevaguje sirova moč narave derg-

nujoča se nad različnim nagnjenjem, — s pohlevno besedo še toliko ne opravimo, da bi bilo le po zunanjem vse po redu, koliko manj pa, da bi se otroci npravno zrejali. Mladost, posebno moška je po svoji naravi bolj divja, in se ne dá ukrotiti, dasiravno že zavoljo tega ni hudobna. Treba je jo večkrat berzdati. Kaznovanje postavno je v šoli neobhodno potrebno^a.

Celler pa pravi v svojih skušnjah: „Telesno in zunanje pokorjenje je potrebno; in nespametno je, če se vsako telesno pokorjenje iz šole odpravlja. Vsaka svojeglavna terma, vsaka hudobija in zvičajnost, vse pregrehe zoper nečistost in nesramnost se morajo s šibo strahovati, in sicer tako, da bo sklelo^a.

Pestalocci piše: „Nimamo prav, gotovo da nimamo prav, če mislimo, da bodo prazne besede vse premogle zoper mikanje telesnega čuta, in če se nam zdi, da bomo pri vseh okoliščinah zgolj z besedo, brez strahovanja voljo otrok po svoji obračali. Nam se zdi, da je naša vljudnost (humanitāt) tako miločutna, da nam nikakor ne pripušča, le misliti na tisto gerdo ognjusno tepenje. Naša vljudnost pa ni tako miločutna, marveč le tako slaba (mevžasta), kadar nas v to napeljuje. Kaj pa da izvira iz te slabosti, lahko vidiš po strahovavnicah in norišnicah, kjer se med jokanjem in tuljenjem žalostni glasovi razlegajo. Ko bi me bili moj oče ali pa moja mati pri prvi pregrehi nazvižgali, ne bil bi sedaj tako nagnjusen pred Bogom in pred ljudmi^a.

Cerener pravi v bukvah od šolskega strahovanja: „Telesno pokorjenje je sploh tačas pripuščeno, pa še celó potrebno, kadar se otrok drugačne svarila nočejo prijeti, in se tudi iz pedagogičnih vzrokov dosihdob ne more čakati, da bi se jih prijelo (kdor ne mara za besedo, mora pa čutiti). Treba je včasih odraščene otroke neutegoma deržati, jih prav za prav ukrotiti; tedaj sme odgojitelj, če drugi boljši pripomočki — včasih le v tistem trenutku — ne zdajo, po šibo seči^a.

S temi besedami pa nikakor ne zagovarjamo učenikov s palico, ker to so učeniki, da se Bogu smili. In v resnici, kdor ne zna drugače podučevati, kakor s palico v rokah, ta šoli več škoduje, kakor koristi, in ne zasluži, da bi ga učenika imenovali.

— k.